

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

اجتماعی

از نشریه پیشرو

۱۰/۰۸/۲۲

آمار تکانهنده اعتیاد در افغانستان

گزارشات سال های اخیر از وضعیت معتادان در کشور نشان می دهد که این پدیده در حال گسترش بوده و اراده ای از سوی ارگانهای مسؤول جهت مهار اعتیاد در چند سال اخیر دیده نمی شود. نگاه گذرا در شهر کابل و سایر شهرهای افغانستان نشان می دهد که معتادان در هر گوشه و کنار به چه تعدادی وجود دارد. شهر کابل را که در مرکز توجه ادارات متعدد به اصطلاح مبارزه به ضد مواد مخدر قرار دارد، میتوان نمونه ای از کل کشور دانست. درین شهر معتادان بیشمار را در پارک ها، قبرستان ها، زیر پل ها، نقاط مزدحم و مرکزی شهر، مانند دروازه لاهوری، باغ علیمردان، جوی شیر، بستر دریای کابل و دهها نقطه دیگر در حال دود کردن ترپاک و هیروئین اند، می توان مشاهده کرد.

آمار رسمی ای که به اساس سروی مشترک اداره مبارزه با جرایم و مواد مخدر سازمان ملل و دولت افغانستان در ۲۰۱۰ ارائه شده، تعداد معتادان را یک میلیون نفر نشان می دهد. بگفته سارا والر نماینده این اداره از جمله یک میلیون معتاد در افغانستان ۱۱۰ هزار و ششصد تن آنان زنان و ۶۰ هزار طفل می باشند. معتادان چرس درین آمار شامل نیستند، در حالیکه سال گذشته تولید چرس در افغانستان سه و نیمهزار تن بوده است. بیش از دو صد هزار نفر از افغانهای مهاجریکه در ایران و پاکستان معتاد می باشند، شامل این آمار نیستند. بنا به گزارش سازمان ملل در سال ۲۰۰۵، ۸۰ درصد معتادان افغان را جوانان، ۱۳ درصد زنان و ۷ درصد را نو جوانان و کودکان تشکیل می داد و ۷۲ هزار معتاد زرقی در کشور وجود داشته است که مطمئناً در چند سال بعدی این آمار به شدت بالا رفته است. اما وزیر مبارزه با مواد مخدر افغانستان در اواخر سال ۱۳۸۸ تعداد معتادان در کشور را بیش از یک و نیم میلیون نفر اعلان کرد. مسؤول مبارزه با مواد مخدر بلخ تعداد معتاد در این ولایت را ۱۱۰ هزار نفر می گوید و در ولایت فراه بیش از ۶۰ هزار معتاد وجود دارد. به گزارش ریاست صحت عامه غزنی ۲۰ هزار انسان در این ولایت معتاد اند که اکثریت شان را جوانان بر گشته از ایران تشکیل می دهد. اما آمار غیر رسمی تعداد معتادان در افغانستان را نزدیک به دو میلیون نفر نشان داده، گفته می شود که این رقم رو به افزایش است. گزارشی وجود دارد که اعتیاد دامنگیر افراد امنیتی به خصوص پولیس بوده، نتایج لابراتواری منسوبین پولیس، ۱۳ تا ۲۱ درصد را نشان داده است.

با اینکه مسؤولین مبارزه با مواد مخدر مدعی ایجاد بیش از ۲۰ مرکز تدای معتادان می باشند، اما دسترسی آسان به مواد مخدر؛ برگشت روز افزون هزاران جوان معتاد از ایران و پاکستان و عدم قاطعیت و ناتوانی دولت در مبارزه با مواد مخدر نگران کننده است. فقر گسترده، بیکاری و ده ها مصیبت اجتماعی دیگر از عوامل روز افزون گسترش اعتیاد در بین جوانان می باشد.

با آنکه تا حال پول های کلانی از منابع بین المللی به خاطر جلوگیری از کشت کوکنار و مبارزه با مواد مخدر به دولت افغانستان کمک شده ، با آنهم، افغانستان بزرگترین تولید کننده تریاک، هروئین و چرس در جهان می باشد که بیش از ۹۰ در صد تریاک جهان را تولید می کند. دولت افغانستان در جلوگیری و کاهش اعتیاد در نه سال اخیر نه تنها موفقیتی نداشته، که از جیب برخی از حاکمان کنونی بوی مواد مخدر می آید. با گشایش چند مرکز محدود تداوی، تا زمانی که روی عوامل بازدارنده و اساسی گسترش اعتیاد فکر نشود، چنین کلینیک هائی برای کاهش رقم اعتیاد نمی تواند سود مند باشند. بنا بر وضع موجود کشور که فقر بیداد می کند و حدود ۶۰ درصد هموطنان ما زیر خط فقر قرار دارند؛ بیشتر از ۴ میلیون جوان بیکار اند و بیش از ۴ میلیون افغان در آوارگی مورد تحقیر، آزار و اذیت نیرو های امنیتی این کشور ها قرار می گیرند و با چنین دستگاه فاسدی که بر افغانستان حکومت میراند، تصور اینکه اعتیاد در افغانستان کاهش خواهد یافت خیال واهی بیش نیست و این مردم افغانستان اند که با چنین وضعیتی باید بهترین جوانانش را روز تا روز از دست بدهند و در گودال اعتیاد غرق شده ببینند.

یادداشت:

تا جائیکه از مطالعه اسناد انتشار یافته در سطح جهان بر می آید، هنگامی که رئیس جمهور بوش دستور حمله بر افغانستان را صادر نمود از همان آغاز از تمام جناح های مختلف سرمایه برای شرکت در این تهاجم خونین دعوت به عمل آورده، منفعت آنها را در آینده از طرف ارتش امریکا و تمام ناتو تضمین نمود. یکی از آن جناح ها، جناحی است که از طرف سرمایه داری به نام جناح "سرمایه تفریحی" نامگذاری شده و شامل "قچاق مواد مخدر"، "تجارت سکس" و "قمار" می باشد.

در واقع می توان نوشت که رشد بیش از حد معاملات مربوط به مواد مخدر، از کشت نبات آن گرفته تا مصرف آن، ریشه در همان توافق اولی داشته، اشغالگران نه تنها به محدود ساختن آن هیچ گونه تلاشی نمی نمایند بلکه اصولاً ترویج و تشویق آن یکی از اهداف نیروهای اشغالگر را نیز می سازد.

ما ضمن آنکه به نیثته ارسالی از "نشریه پیشرو" ارج می گذاریم لازم دانستیم این نکته را نیز بیفزائیم که اداره مستعمراتی کرزی، همان طوریکه علت وجودی خود را در موثریت جناح های سرمایه نظامی، سرمایه نفتی، سرمایه مالی، ربائی و ... می داند و نمی تواند علیه آنها اقدامی انجام دهد به همان سان، خود محصول به دوران افتادن "سرمایه تفریحی" نیز بوده نه خواست آنرا دارد تا مقابل آن کاری انجام دهد و نه هم از چنان ظرفیتی برخوردار است تا آهنگ تقابل با آن جناح سرمایه رادر سر بپروراند.

در نتیجه می توان پیش بینی نمود که با دوام اشغال و موجودیت اداره مستعمراتی در افغانستان، به علاوه افزایش چشمگیر به تعداد معتادان، باید منتظر افتتاح فاحشه خانه های رسمی- غیر رسمی آنرا قبلاً چینیائی ها به راه انداخته اند- و کازینو ها نیز بود.

اداره پورتال AA-AA